

Прі́ятелю.

То ни ё преоспѣаніе да хѣли нѣкой нѣкого, просто, й какса слочи: найвече даса тѣди да сѹсѣкка несѣкванніти, каквѣто говѣре прычтата. Мѣліма та є Прі́ятелю! кое ли сраженіе оупаѣзка й содержава по-сланіето ти, въ коѣто безсобѣстно оукрѣвашъ, й ко-варно ма именѣвашъ, страшливка й гнѣвліка, вселѣка-ва й непостоїнна, невѣрна й коварна на пріятелите, бѣсѣнь тебѣ. . . Льмà й смѣшъ да ма именѣвашъ не-покорнаго на законыте: който ѿзъ попрѣмнѣго сѧ по-чѣтамъ отъ Сѣдницитѣ — Пестроспособенъ си, й ко-варнѣйшии притвѣрный похѣлитель побече, отъ всичкий тѣ кблкото ѿзъ извѣстно знамъ: й не са достойстин-нѣйшии твойти почесткованіи (дарви). Прѣчег оубо не преставай, бладослобицъ, да ма хѣлишъ: защо спо-редв тобъ начинъ, нещешъ ма повреди: но мнителноте й мечтателното си благодѣтельство, щешъ напрахи прѣдъ вситѣ ѹивно. . . Бѣди же здрѣвъ, єхідноутракодыхѣ-телный, й мѣрзостный!

Пріятель м旤!

За похвалителнаго ѣбраза.

Когато щеме да похвалемъ нѣкого человека: подобава первомъ, да знаймѣ добрѣ, нѣговите дышевніи й тѣлесніи почесткованіи (дарованіи) вѣншніити нѣго-ви добрини, нѣгова прерѣдныи залогъ, й нѣговити до-бродѣтельства, й злиніи. Да вѣгаме кблкото є возможно, отъ ласкателството, за да не сѧ сомнѣва нашія прі-ятель, когато хвалимѣ, какъ чи говѣримѣ присмѣхѣ-телно.